

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

4 martie 2010*

În cauza C-198/08,

având ca obiect o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor formulată în temeiul articolului 226 CE, introdusă la 14 mai 2008,

Comisia Europeană, reprezentată de domnii W. Mölls și R. Lyal, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

reclamantă,

împotriva

Republicii Austria, reprezentată de domnii E. Riedl și J. Bauer, precum și de doamna C. Pesendorfer, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârâtă,

* Limba de procedură: germana.

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul J. N. Cunha Rodrigues, președintele Camerei a doua, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a treia, doamna P. Lindh, domnii A. Rosas, U. Lohmus și A. Arabadjiev (raportor), judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,
grefier: doamna R. Șereș, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 18 iunie 2009,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 22 octombrie 2009,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin cererea introductivă, Comisia Comunităților Europene solicită Curții să constate că, prin adoptarea și menținerea în vigoare a unei legislații în temeiul căreia autoritățile publice stabilesc prețuri minime de vânzare cu amănuntul pentru țigări și pentru tutunul tăiat fin pentru rularea țigărilor, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat (JO L 291, p. 40, Ediție specială,

09/vol. 2, p. 5), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/10/CE a Consiliului din 12 februarie 2002 (JO L 46, p. 26, Ediție specială, 03/vol. 41, p. 78, denumită în continuare „Directiva 95/59”).

Cadrul juridic

Reglementarea comunitară

2 Considerentele (2), (3) și (7) ale Directivei 95/59 au următorul cuprins:

„(2) întrucât obiectivul Tratatului [CE] este de a crea o uniune economică în cadrul căreia să existe o concurență sănătoasă și ale cărei caracteristici să fie similare cu cele ale unei piețe interne și, în ceea ce privește tutunul prelucrat, realizarea acestui scop presupune ca aplicarea impozitului privind consumul de produse în acest sector în statele membre să nu producă condiții de denaturare a concurenței și să nu împiedice libera lor circulație în cadrul Comunității;

(3) întrucât, în ceea ce privește accizele, armonizarea structurilor trebuie să conducă în special la concurență loială între diferitele categorii de tutun prelucrat care aparțin aceluiași grup și care să nu fie denaturată de efectele induse de impozitare și, în consecință, la deschiderea piețelor naționale ale statelor membre;

[...]

(7) întrucât necesitățile imperative ale concurenței implică un sistem de formare liberă a prețurilor pentru toate grupurile de tutun prelucrat”.

3 Potrivit articolului 2 alineatul (1) din această directivă:

„Următoarele articole sunt considerate tutun prelucrat:

(a) țigări;

(b) trabucuri și țigarete;

(c) tutun de fumat:

— tutun tăiat fin pentru rularea țigaretelor;

— alte tipuri de tutun de fumat;

conform articolelor 3-7”

4 Articolul 8 din Directiva 95/59 prevede:

„(1) Țigările fabricate în Comunitate și cele importate din [țările nemembre] fac obiectul unor accize proporționale, calculate la prețul maxim de vânzare cu amănuntul, incluzând taxele vamale, precum și al unei accize specifice calculate pe unitatea de produs.

(2) Rata accizei proporționale și suma accizei specifice trebuie să fie aceeași pentru toate țigările.

[...]”

5 Potrivit articolului 9 alineatul (1) din această directivă:

„Este considerat producător orice persoană fizică sau juridică stabilită în Comunitate care transformă tutunul în produse prelucrate în scopul vânzării cu amănuntul.

Producătorii sau, dacă este cazul, reprezentanții sau agenții lor autorizați din Comunitate și importatorii de tutun din țările nemembre sunt liberi să determine prețul maxim de vânzare cu amănuntul pentru fiecare dintre produsele lor și pentru fiecare stat membru în care se introduc produsele în cauză în vederea consumului.

Al doilea paragraf nu poate împiedica în niciun fel punerea în aplicare a sistemelor legislative naționale în ceea ce privește controlul nivelurilor de preț sau respectarea prețurilor impuse, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu legislația comunitară.”

6 Articolul 16 din directiva menționată prevede:

„(1) Valoarea accizei specifice pentru țigări se stabilește având ca referință țigările din categoria de preț a celor mai populare, conform informațiilor disponibile la 1 ianuarie a fiecărui an, începând cu 1 ianuarie 1978.

(2) Componenta specifică a accizei nu poate fi mai mică de 5 % sau mai mare de 55 % din suma totală a sarcinii fiscale rezultând din adunarea accizei proporționale, a accizei specifice și a impozitului pe cifra de afaceri percepute pentru acele țigări.

[...]

(5) Statele membre pot percepe accize minime pe țigările vândute la un preț mai mic decât prețul de vânzare cu amănuntul pentru țigările din categoria de preț cu cea mai mare cerere, cu condiția ca aceste accize să nu depășească valoarea accizelor percepute pentru țigările din categoria de preț cu cea mai mare cerere.”

7 Directiva 92/79/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea taxelor la țigări (JO L 316, p. 8, Ediție specială, 03/vol. 11, p. 180) și Directiva 92/80/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea taxelor pe tutunul prelucrat, altul decât [țigările] (JO L 316, p. 10, Ediție specială, 03/vol. 11, p. 182), astfel cum au

fost modificate prin Directiva 2003/117/CE a Consiliului din 5 decembrie 2003 (JO L 333, p. 49, Ediție specială, 03/vol. 52, p. 27), stabilesc ratele și/sau sumele minime ale accizei globale pentru țigări și, respectiv, pentru tutunul prelucrat, altul decât țigările. Directiva 92/80 conține de asemenea anumite norme referitoare la structura accizei pentru aceste din urmă produse.

- 8 Prin Decizia 2004/513/CE a Consiliului din 2 iunie 2004 (JO L 213, p. 8, Ediție specială, 11/vol. 35, p. 223), s-a aprobat în numele Comunității Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, semnată la Geneva la 21 mai 2003 (denumită în continuare „Convenția OMS”). Articolul 6 din această convenție, intitulat „Măsuri financiare și fiscale destinate reducerii cererii de tutun”, este redactat după cum urmează:

„(1) Părțile recunosc faptul că măsurile financiare și fiscale sunt un mijloc eficient și important de reducere a consumului de tutun pentru diverse categorii de populație, în special tinerii.

(2) Fără a aduce atingere dreptului suveran al părților de a-și determina și de a-și fixa propria politică fiscală, fiecare parte trebuie să țină seama de obiectivele sale naționale de sănătate în ceea ce privește controlul tutunului și să adopte sau să mențină, după caz, măsuri care să poată cuprinde:

- (a) aplicarea politicilor fiscale și, după caz, a politicilor de prețuri privind produsele din tutun în scopul de a contribui la obiectivele de sănătate care au în vedere reducerea consumului de tutun, [...]

[...]”

Reglementarea națională

- 9 Articolul 2 alineatul (4) din Legea federală privind fabricarea și introducerea pe piață a tutunului prelucrat, publicitatea la tutunul prelucrat și protecția nefumătorilor („Legea privind tutunul”) [Bundesgesetz über das Herstellen und das Inverkehrbringen von Tabakerzeugnissen sowie die Werbung für Tabakerzeugnisse und den Nichtraucherchutz („Tabakgesetz”)] din 30 iunie 1995 (BGBl. 431/1995), astfel cum a fost modificată prin Legea federală din 30 martie 2006 (BGBl. I, 47/2006), prevede:

„Pentru prevenirea fumatului, ministrul federal al sănătății și privind femeile este împuternicit să stabilească prin decret, în acord cu ministrul federal al finanțelor, prețul minim de vânzare cu amănuntul pentru tutunul prelucrat în vederea asigurării unui nivel minim al prețului. Se interzice vânzarea de tutun prelucrat la un preț mai mic decât prețul minim de vânzare cu amănuntul.”

- 10 Articolul 1 din Decretul ministrului federal al sănătății și privind femeile de instituire a unui regim de prețuri minime de vânzare cu amănuntul pentru tutunul prelucrat în vederea asigurării unui nivel minim al prețului (Verordnung der Bundesministerin für Gesundheit und Frauen über die Festsetzung des Mindestkleinverkaufspreises für Tabakerzeugnisse zur Sicherstellung eines Mindestpreisniveaus) din 27 aprilie 2006 (BGBl. II, 171/2006) prevede:

„În sensul prezentului decret, prețul minim de vânzare cu amănuntul este prețul sub care vânzarea către consumatori a tutunului prelucrat este interzisă.”

11 Potrivit articolului 2 din acest decret:

„(1) Pentru țigări, prețul minim de vânzare cu amănuntul raportat la o țigară este de cel puțin 92,75 % din prețul mediu ponderat al tuturor țigărilor vândute în cursul anului civil încheiat.

(2) Pentru tutunul tăiat fin, prețul minim de vânzare cu amănuntul raportat la un gram de tutun tăiat fin este de cel puțin 90 % din prețul mediu ponderat pe gram al tutunului tăiat fin vândut în cursul anului civil încheiat.”

12 În temeiul articolului 4 din decretul menționat, prețurile minime de vânzare cu amănuntul se aplică de la 15 mai 2006.

Procedura precontencioasă

13 După ce a dat Republicii Austria posibilitatea de a prezenta observații cu privire la pretinsa incompatibilitate cu articolul 9 alineatul (1) din Directiva 95/59 a reglementării austriece referitoare la stabilirea de prețuri minime de vânzare cu amănuntul pentru țigări și pentru tutunul tăiat fin, prin scrisoarea din 27 iunie 2007, Comisia a adresat acestui stat membru un aviz motivat prin care i-a solicitat să se conformeze obligațiilor pe care le are în temeiul acestei dispoziții într-un termen de două luni de la primirea avizului respectiv. Considerând că situația continua să nu fie satisfăcătoare, având în vedere răspunsul Republicii Austria, Comisia a introdus prezenta acțiune.

Cu privire la acțiune

Argumentele părților

- ¹⁴ Potrivit Comisiei, articolul 9 alineatul (1) din Directiva 95/59 stabilește un principiu potrivit căruia producătorii și importatorii au dreptul de a determina în mod liber prețurile maxime de vânzare cu amănuntul pentru tutunul prelucrat. Or, reglementarea austriacă în cauză, prin faptul că instituie un regim de prețuri minime stabilite în mod indirect pentru vânzarea cu amănuntul a țigărilor și a tutunului tăiat fin, ar interzice producătorilor și importatorilor acestor produse să le vândă la prețuri mai mici decât prețurile minime menționate și ar limita, în acest fel, libertatea acestora în privința determinării prețurilor. Această reglementare ar fi, așadar, contrară dispoziției de drept comunitar menționate.
- ¹⁵ Reglementarea națională în cauză nu ar fi justificată de considerente de protecție a sănătății publice. Acestea ar fi fost deja luate în considerare de legiuitorul comunitar cu ocazia adoptării directivelor privind accizele la tutun. Din cauza lipsei unei rate maxime a accizei globale, normele comunitare referitoare la impozitarea produselor din tutun ar permite statelor membre să majoreze nivelul acestei impozitări și să mențină în acest fel prețuri suficient de ridicate pentru a descuraja consumul de tutun. Prin urmare, o politică fiscală ar fi suficientă pentru a garanta nivelul dorit de protecție a sănătății publice.
- ¹⁶ În opinia Comisiei, prețurile medii ponderate impuse în Austria ca prețuri minime de vânzare cu amănuntul pentru produsele din tutun respective nu rezultă din funcționarea pieței, ci din acțiunea autorităților publice prin care se urmărește tocmai neutralizarea acestei funcționări. Împrejurarea că aceste prețuri minime sunt stabilite ca urmare a unui calcul aritmetic plecând de la prețurile medii înregistrate pe piață nu ar pune în discuție această analiză. În plus, nu ar fi sigur că acest regim de prețuri minime afectează mai puțin concurența decât regimurile din alte state

membre examinate în hotărâri anterioare ale Curții. În orice caz, interdicția stabilirii unor regimuri de prețuri minime pentru tutunul prelucrat care rezultă de la articolul 9 alineatul (1) din Directiva 95/59 nu ar presupune o apreciere a intensității intervenției pe care o implică fiecare dintre aceste regimuri prin raportare la sistemul pe care se întemeiază.

- 17 În plus, Comisia consideră că articolul 93 CE constituie un temei juridic suficient și pentru articolul 9 din Directiva 95/59. Caracterul fiscal al acesteia din urmă nu poate autoriza statele membre să nu țină seama de dispozițiile acesteia pentru motivul că urmăresc alte obiective, printre care acela de protecție a sănătății publice. De asemenea, statele membre nu ar fi autorizate să invoce articolul 30 CE, întrucât s-ar avea în vedere o problemă reglementată în mod armonizat.
- 18 Mai mult, Comisia consideră că articolul 9 alineatul (1) din Directiva 95/59 este compatibil cu Convenția OMS, întrucât această convenție nu are ca efect să oblige părțile contractante să stabilească prețuri minime pentru produsele din tutun. În opinia Comisiei, dacă ar fi fost altfel, această directivă ar fi fost modificată, ceea ce nu a fost cazul. Pe de altă parte, prin această convenție nu s-ar conferi statelor membre un drept, opozabil Comunității, de a alege între aplicarea unor politici fiscale și aplicarea unor politici de prețuri, întrucât această problemă ar fi una de funcționare internă a Comunității.
- 19 În sfârșit, dispozițiile Recomandării 2003/54/CE a Consiliului din 2 decembrie 2002 privind prevenirea fumatului și inițiativele de îmbunătățire a controlului tutunului (JO 2003, L 22, p. 31), invocată de Republica Austria, nu ar avea efect obligatoriu și, în orice caz, nu ar putea fi interpretate în sensul că incită la o încălcare a articolului 9 alineatul (1) din Directiva 95/59.

- 20 În opinia Republicii Austria, un sistem de impunere de prețuri minime este singurul instrument eficace și sigur pentru a contră în mod rapid scăderea prețurilor la produsele din tutun vizate de legislația națională în cauză în contextul unui război al prețurilor. Astfel, măsurile fiscale ar putea fi contracarate de către operatorii economici activi în sectorul tutunului, întrucât acestea nu ar împiedica vânzarea la prețuri de dumping pentru a cuceri noi clase de consumatori, cu prețul unor pierderi financiare temporare. Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 95/59 nu ar acorda un drept nelimitat la determinarea liberă a prețurilor. În particular, această dispoziție nu ar exclude posibilitatea ca statele membre să adopte măsuri adecvate și necesare care să vizeze garantarea protecției sănătății publice, în sensul articolului 30 CE.
- 21 De asemenea, Republica Austria susține că regimul de prețuri minime în cauză nu este în măsură să denatureze concurența, întrucât aceste prețuri sunt în realitate stabilite de piață, ministrul competent nefăcând altceva decât să ia ca preț de referință prețul mediu de pe această piață. În consecință, regimul respectiv ar prezenta o intensitate mai redusă de intervenție decât dispozițiile statelor membre examinate, printre altele, în Hotărârea din 19 octombrie 2000, Comisia/Grecia (C-216/98, Rec., p. I-8921), și în Hotărârea din 27 februarie 2002, Comisia/Franța (C-302/00, Rec., p. I-2055), care prevedeau, de exemplu, o majorare a prețurilor cu cel puțin 20 % față de prețurile în vigoare. Intensitatea intervenției pe care o implică o măsură națională ar fi importantă și pentru aprecierea proporționalității acesteia, în măsura în care ar fi necesar să se examineze dacă nu există mijloace mai puțin restrictive pentru atingerea obiectivului urmărit.
- 22 În opinia acestui stat membru, articolul 9 alineatul (1) din Directiva 95/59 trebuie să fie interpretat în mod strict având în vedere temeiul său juridic, respectiv articolul 93 CE, care nu permite nici să se urmărească alte obiective decât cele care țin de dreptul fiscal, nici să se limiteze urmărirea unor astfel de alte obiective. Prin urmare, statele membre ar avea dreptul de a stabili nivelul de protecție a sănătății publice pe care îl consideră potrivit, precum și de a adopta măsurile adecvate și necesare pentru atingerea acestui nivel, printre care ar putea să se numere impunerea de prețuri minime

pentru produsele din tutun. În consecință, libertatea producătorilor și a importatorilor de a determina prețul tutunului prelucrat nu ar putea fi exercitată decât în limitele stabilite prin politicile de sănătate publică ale statelor membre.

23 În plus, Directiva 95/59 ar trebui să fie interpretată în lumina noilor evoluții juridice, și anume, pe de o parte, articolul 6 alineatul (2) litera (a) din Convenția OMS și, pe de altă parte, punctul 7 din Recomandarea 2003/54. Or, aceste instrumente, care ar permite recurgerea la mecanismul stabilirii de prețuri minime, nu ar fi fost luate în considerare în jurisprudența Curții în materie.

24 În sfârșit, Republica Austria susține că mecanismele prevăzute de directivele în materia accizelor la tutunul prelucrat nu permit statelor membre să utilizeze acciza ca instrument care să urmărească asigurarea unui nivel al prețurilor suficient de ridicat pentru a descuraja consumul acestor produse. Astfel, pe de o parte, aceste directive ar limita posibilitatea de a majora accizele doar pentru țigările ale căror prețuri de vânzare cu amănuntul sunt cele mai mici, fără a afecta în același timp impozitarea și a altor clase de țigări. Pe de altă parte, producătorii și importatorii ar putea să decidă să nu repercuteze creșterea sarcinii fiscale în prețul final. În plus, o asemenea majorare ar putea provoca o creștere a comerțului transfrontalier ilegal.

Aprecierea Curții

25 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că din considerentul (3) al Directivei 95/59 rezultă că aceasta se înscrie în cadrul unei politici de armonizare a structurilor accizei aplicate tutunului prelucrat care are ca scop să se evite evitarea denaturarea concurenței

între diferitele categorii de tutun prelucrat care aparțin aceluiași grup și, în acest fel, să se realizeze deschiderea piețelor naționale ale statelor membre.

- 26 În acest sens, articolul 8 alineatul (1) din această directivă prevede că țigările fabricate în Comunitate și cele importate din țări nemembre fac obiectul unor accize proporționale în fiecare stat membru, calculate la prețul maxim de vânzare cu amănuntul, incluzând taxele vamale, precum și al unei accize specifice calculate pe unitatea de produs (Hotărârea Comisia/Grecia, citată anterior, punctul 19).
- 27 În plus, din considerentul (7) al Directivei 95/59 rezultă că necesitățile imperative ale concurenței implică un sistem de formare liberă a prețurilor pentru toate grupurile de tutun prelucrat.
- 28 În această privință, articolul 9 alineatul (1) din această directivă prevede că producătorii sau, dacă este cazul, reprezentanții sau agenții lor autorizați din Comunitate și importatorii de tutun din țările nemembre sunt liberi să determine prețul maxim de vânzare cu amănuntul pentru fiecare dintre produsele lor, pentru a se garanta o concurență efectivă între aceștia (Hotărârea Comisia/Grecia, citată anterior, punctul 20). Această dispoziție vizează să garanteze că determinarea bazei de evaluare a accizei proporționale aplicate produselor din tutun, respectiv prețul maxim de vânzare cu amănuntul pentru aceste produse, este supusă aceluiași norme în toate statele membre. În același timp, astfel cum a subliniat avocatul general la punctul 40 din concluzii, această dispoziție urmărește să protejeze libertatea operatorilor menționați mai sus, care le permite să beneficieze efectiv de avantajul concurențial care rezultă din eventuale prețuri de cost mai mici.

- 29 Or, impunerea unui preț minim de vânzare cu amănuntul de către autoritățile publice are ca efect ca prețul maxim de vânzare cu amănuntul determinat de producători și de importatori să nu poată, în niciun caz, să fie mai mic decât acest preț minim obligatoriu. O reglementare care impune un asemenea preț minim este, așadar, susceptibilă să aducă atingere relațiilor concurențiale, întrucât îi împiedică pe unii dintre acești producători sau importatori să obțină avantaje din prețuri de cost mai mici pentru a propune prețuri de vânzare cu amănuntul mai atractive.
- 30 În consecință, un sistem de preț minim de vânzare cu amănuntul pentru produsele din tutun prelucrat nu poate fi considerat compatibil cu articolul 9 alineatul (1) din Directiva 95/59 în măsura în care nu este conceput în așa fel încât să excludă, în orice ipoteză, posibilitatea de a se aduce atingere avantajului concurențial care ar putea rezulta, pentru anumiți producători sau importatori ai unor asemenea produse, din prețuri de cost mai mici și, prin urmare, posibilitatea producerii unei denaturări a concurenței (a se vedea Hotărârile din 4 martie 2010, Comisia/Franța, C-197/08, Rep., p. I-1599, punctul 38, și Comisia/Irlanda, C-221/08, Rep., p. I-1669, punctul 41).
- 31 Reglementarea națională în cauză trebuie să fie examinată în lumina acestor principii.
- 32 Această reglementare impune producătorilor și importatorilor activi pe piața austriacă un preț minim de vânzare cu amănuntul pentru țigări, stabilit la 92,75 % din prețul mediu ponderat al tuturor țigărilor vândute în cursul anului civil încheiat, precum și un preț minim de vânzare cu amănuntul pentru tutunul tăiat fin, stabilit la 90 % din prețul mediu ponderat pe gram al tutunului tăiat fin vândut în cursul anului civil încheiat.
- 33 Acest regim nu permite să se excludă, în orice ipoteză, că prețurile minime impuse aduc atingere avantajului concurențial care ar putea rezulta, pentru anumiți

producători sau importatori de produse din tutun, din prețuri de cost mai mici. Dimpotrivă, astfel cum a subliniat Comisia în ședință, fără a fi contrazisă cu privire la acest aspect de Republica Austria, un asemenea regim, care, în plus, determină prețul minim prin raportare la prețul mediu practicat pe piață, poate avea ca efect să elimine diferențele dintre prețurile produselor concurente și să determine ca aceste prețuri să converge spre prețul produsului cel mai scump. Regimul amintit aduce, așadar, atingere libertății producătorilor și importatorilor de a determina prețul maxim de vânzare cu amănuntul pentru acestea, garantată de articolul 9 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 95/59.

- 34 În ceea ce privește Convenția OMS, astfel cum a arătat și avocatul general la punctele 50 și 51 din concluzii, această convenție nu impune părților contractante nicio obligație concretă cu privire la politica de prețuri în materia produselor din tutun și nu face decât să descrie soluțiile posibile pentru a se ține seama de obiectivele naționale de sănătate în ceea ce privește controlul tutunului. Astfel, articolul 6 alineatul (2) din această convenție se limitează să prevadă că părțile contractante adoptă sau mențin măsuri „care să poată cuprinde” aplicarea unor politici fiscale și, „după caz”, a unor politici de prețuri privind produsele din tutun.
- 35 De asemenea, nicio indicație concretă referitoare la recurgerea la sisteme de prețuri minime nu poate fi dedusă din Recomandarea 2003/54, care nu are, pe de altă parte, efect obligatoriu. Astfel, pasajul la care face trimitere Republica Austria nu face decât să transpună ideea că prețurile ridicate la produsele din tutun au ca efect descurajarea consumului.
- 36 În orice caz, astfel cum rezultă de la punctul 30 din prezenta hotărâre, Directiva 95/59 nu se opune unei politici de prețuri în măsura în care aceasta nu împiedică realizarea obiectivelor directivei menționate, în special a aceluia de a exclude denaturarea concurenței în privința diferitelor categorii de tutun prelucrat care aparțin aceluiași grup.

- 37 Republica Austria susține de asemenea că regimul de prețuri minime în cauză se justifică prin obiectivul de protecție a sănătății și a vieții persoanelor, prevăzut la articolul 30 CE. În opinia acestui stat membru, creșterea nivelului impozitelor nu ar fi susceptibilă să garanteze prețuri suficient de ridicate la produsele din tutun, întrucât această creștere ar putea fi absorbită de producători și importatori prin sacrificarea unei părți din marja lor de profit sau chiar prin vânzarea în pierdere.
- 38 În această privință, trebuie arătat că articolul 30 CE nu poate fi înțeles în sensul că autorizează măsuri de o altă natură decât restricțiile cantitative la import și la export, precum și măsurile cu efect echivalent prevăzute la articolele 28 CE și 29 CE (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 februarie 2002, Comisia/Franța, citată anterior, punctul 33). Or, în speță, Comisia nu a invocat o încălcare a acestor din urmă dispoziții.
- 39 Nu este mai puțin adevărat că Directiva 95/59 nu împiedică Republica Austria să urmărească combaterea fumatului, care se înscrie în obiectivul de protecție a sănătății publice.
- 40 De asemenea, nu se poate susține că acest obiectiv nu a fost luat în considerare în cadrul acestei directive, întrucât a fost adoptat în temeiul articolului 93 CE.
- 41 Într-adevăr, astfel cum se arată în considerentul (7) al Directivei 2002/10, ultimul act de modificare a Directivei 95/59/CE, al cărei articol 9 a rămas totuși neschimbat, Tratatul CE, în special articolul 152 alineatul (1) primul paragraf CE, impune ca definirea

și punerea în aplicare a tuturor politicilor și activităților comunitare să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății omului.

- 42 În același considerent se precizează în plus că nivelul de impozitare este un element fundamental al prețului produselor din tutun, care influențează, la rândul său, obiceiurile consumatorilor fumători. De asemenea, Curtea s-a pronunțat deja în sensul că, în privința produselor din tutun, reglementarea fiscală constituie un instrument important și eficace de combatere a consumului acestor produse și, prin urmare, de protecție a sănătății publice (Hotărârea din 5 octombrie 2006, Valeško, C-140/05, Rec., p. I-10025, punctul 58) și că obiectivul de a asigura că prețurile produselor menționate se stabilesc la niveluri ridicate poate fi realizat în mod adecvat prin impozitarea mai ridicată a acestor produse, creșterea accizelor determinând, mai devreme sau mai târziu, majorarea prețului de vânzare cu amănuntul, fără ca prin aceasta să se aducă atingere libertății de determinare a prețurilor (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Grecia, citată anterior, punctul 31).
- 43 În plus, dacă statele membre doresc să elimine definitiv orice posibilitate ca producătorii sau importatorii să absoarbă, chiar și temporar, impactul impozitelor asupra prețului de vânzare cu amănuntul pentru tutunul prelucrat prin vânzarea acestuia în pierdere, acestora le este permis să interzică vânzarea de produse din tutun prelucrat la un preț mai mic decât suma dintre prețul de cost și toate impozitele aplicabile, permițând astfel ca, în același timp, producătorii și importatorii menționați să beneficieze efectiv de avantajul concurențial care rezultă din eventuale prețuri de cost mai mici (a se vedea Hotărârile din 4 martie 2010, citate anterior, Comisia/Franța, punctul 53, și Comisia/Irlanda, punctul 55).
- 44 Din toate considerațiile care precedă rezultă că acțiunea Comisiei trebuie să fie admisă.

- 45 Prin urmare, trebuie să se constate că, prin adoptarea și menținerea în vigoare a unei legislații în temeiul căreia autoritățile publice stabilesc prețuri minime de vânzare cu amănuntul pentru țigări și pentru tutunul tăiat fin pentru rularea țigărilor, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 95/59.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 46 În temeiul articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a solicitat obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată, iar Republica Austria a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară și hotărăște:

- 1) Prin adoptarea și menținerea în vigoare a unei legislații în temeiul căreia autoritățile publice stabilesc prețuri minime de vânzare cu amănuntul pentru țigări și pentru tutunul tăiat fin pentru rularea țigărilor, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul

de tutun prelucrat, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/10/CE a Consiliului din 12 februarie 2002.

2) Obligă Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.

Semnături